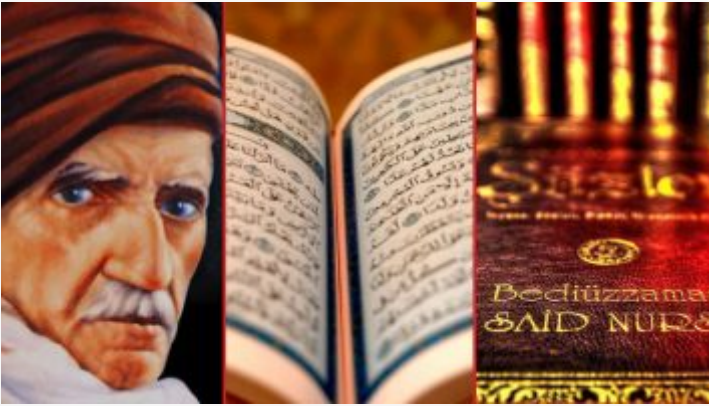
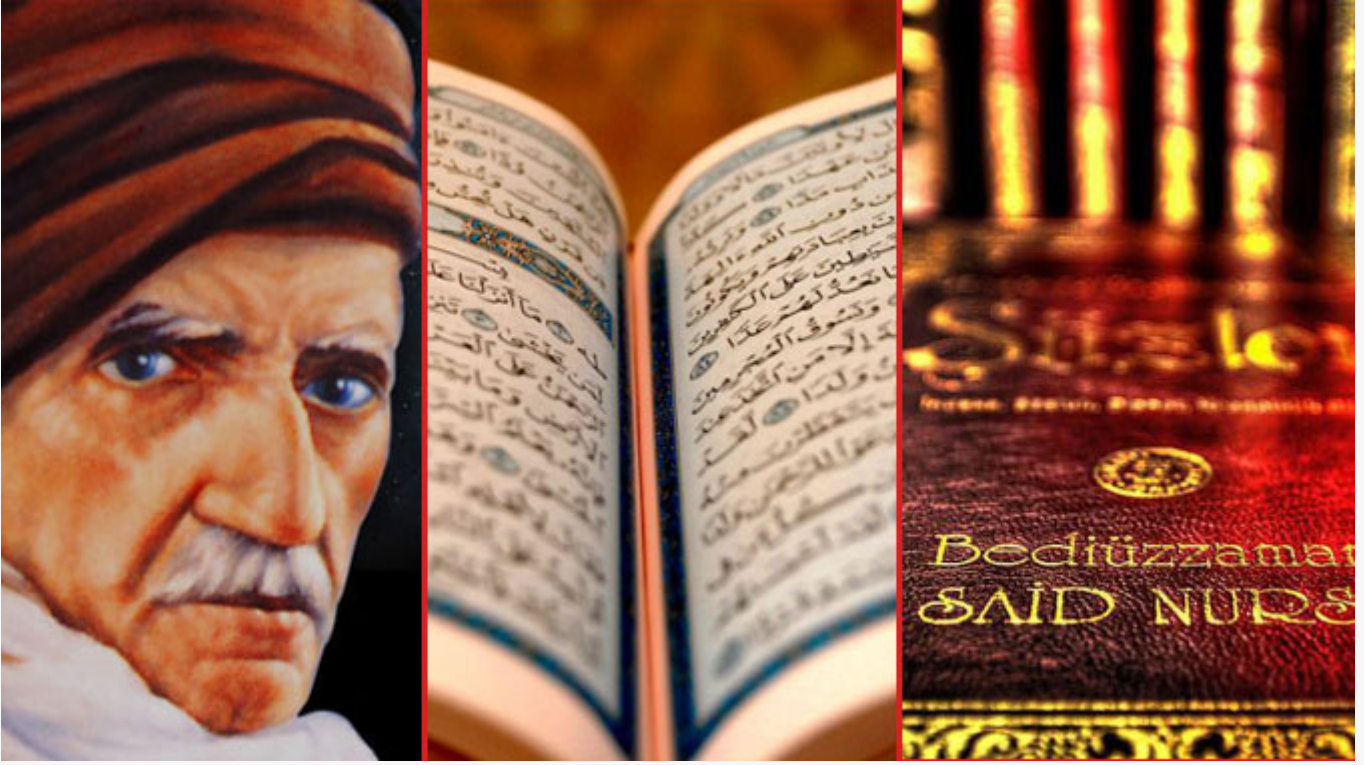

Bediüzzaman, yaşayan Risale-i Nur'dur

Her acıya katlandı hizmet için Kur'ân'a,

Niyaz-ı Mısırî gibi, derdi ona dermandır.
Hasan Feyzi misali, bir adağım var sana,
Nezrim odur Üstadım, bu can sana kurbandır.

Cemaat içinde, tuttıkları yolun ve gittikleri istikametini doğru olduğuna inananlar, kendi istikametlerinin doğruluğuna başkalarını da inandırmak için en çok şu ifadeyi kullanırlar: "Bediüzzaman Hazretleri yaşasaydı o da böyle yapardı." Bir başkası, tam aksi yönde bir iddiada bulunarak, "hayır böyle yapardı" şeklinde polemiklerle Üstad Hazretleri'ni kendi düşüncelerine göre konuşturuyorlar.

Risale-i Nur hizmeti, Kur'ân hizmeti olduğundan, dinamik bir hizmettir. Kur'ân-ı Kerîm yaşayan bir kitap olduğuna göre, O'nun manevî bir mu'cizesi olan Risale-i Nur da yaşayan bir Külliyyattır. Dolayısıyla, Bediüzzaman Hazretleri de Risale-i Nur'da yaşamaktadır. Bu yüzden "Bediüzzaman yaşasaydı" diye başlayan cümleler baştan yanlış kurulmaktadır.

Bediüzzaman zaten yaşamaktadır. Risale-i Nurlar yaşadığı müddetçe, Bediüzzaman yaşıyor demektir. Zaten mânevî tasarrufu devam eden birkaç Allah dostundan birisi de Asrın Müceddidi Bediüzzaman Hazretleri'dir. Onunla görüşmek isteyen, hangi konuda nasıl bir davranış göstereceğini merak eden, Risale-i Nur'u bir bütün olarak okusa ve anlansa yeter. Orada her müşkülü halledecek reçeteler mevcuttur. Her sorunun en doğru cevabını Külliyyat içinde bulmak mümkündür.

Bediüzzaman da Risale-i Nur'a bağlıdır. Tazını, istikametini, mesleğini meşrebini Risale-i Nur'dan almıştır. Kendi yazdığı bir eseri herkesten fazla kendisinin okuması ve "elhamdülillah çok istifade ettim" demesi, bunun bir göstergesidir.

Hazret-i Âiše Validemize, Peygamber Efendimiz'in (asm) nasıl bir ahlâk sahibi olduğu sorulduğunda, "siz hiç Kur'ân okumaz mısınız, O (asm) yaşayan bir Kur'ân'dır" şeklinde cevap verdiği gibi, Bediüzzaman Hazretleri hakkında nasıl bir meslek ve meşrepte olduğunu merak edenlere de, "siz hiç Risale-i Nur okumaz mısınız?" diye sormak lâzım. Zira Bediüzzaman Hazretleri de yaşayan bir Risale-i Nur'dur. Samimiyet ve sadâkatle Nurları okuyanlar, doğru istikameti ve muktesit mesleği orada bulacaklardır.

Kendine bir ölçü, rehber ve model arayanlar, Risale-i Nur'u bir bütün olarak kabul edip okumalıdır. Eserlerin bazılarını okuyup istifade ederken, bir kısmını atlamak, Bediüzzaman'ın da bazı hususiyetlerini atlamak demektir. Onu eksik veya yanlış tanımak olur. Eksik tanınan bir şahsiyet, yanlış değerlendirilir. Mahiyeti, gayesi ve hizmeti tam olarak anlaşılır. Ondan sonra da herkes kendi anladığı ve işine geldiği şekilde bir Bediüzzaman tarifi yapar.

Mesnevî-i Nuriye'de ve 25. Sözde verilen güzel bir misâl, Üstâd Hazretleri'nin şahsiyeti ve mahiyetinin anlaşılması hususunda geçerli olabilir. O misalde, deniz dibinde bulunan büyük bir defineyi elde etmek için birkaç gavvas (dalgıç) gözleri bağlı olarak deniz dibine dalarlar. Birsinin eline uzunca bir elmas, birisinin eline kürevî (yuvarlak) bir yakut, ötekilerinin eline de başka kıymetli parçalar geçer. Her birisi kendi elindeki parçanın definenin tamamı olduğuna hükmeder. Gözü açık olarak dalan bir dalgıç ise, definenin tamamını görür, mahiyetini tam olarak anlar.

Bunun gibi, Bediüzzaman Hazretleri'nin her eserinde şahsiyetinin ve mahiyetinin kıymetli bir parçası mevcuttur. Eserlerinin tamamını okuyanlar ancak Onun hakikî mahiyet ve şahsiyetini tam olarak anlayabilirler. İşte o zaman kendilerine tam ve doğru bir rehber bulmuş olurlar. Bunun için de ilk dönem eserleri olan gazete makalelerinden, en son mektuplarına kadar her eserini okumak ve anlamak oradaki hakikatleri kabul ve tasdik edip, sadâkatle onun yolunu takip etmek gerekmektedir.

Abdil Yıldırım